

РЕШЕНИЕ

№ 688

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 25.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6541** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано по жалба на М. П. В., Р. П. В. и М. Б. В., срещу Заповед № РА 50-248 от 15.03.2022г на Главния архитект на Столична община с която се отказва на осн. чл.135 ал.3 от ЗУТ да разреши изработването на проект за ПУП –изменение на план за регулация на м. „К. вада“ за изместване на [улица] в участъка от о.т. 598 до о.т. 601 с цел: да не се отчуждава от имот 68134.1007.1144 по мотивирано предложение, внесено със заявление от 14.02.2022г.

Жалбоподателите излагат доводи, че срокът за започване производството за принудително отчуждаване по глава трета от ЗОС е изтекъл преди подаване заявлението от 14.02.2022г. Обявлението за откриване на отчуждителното производство по чл. 25 ал.1 от ЗОС било публикувано след изтичане на срока, а именно на 1.02.2022г, поради което приложим бил чл. 208 ал.2 от ЗУТ. Заявлението от 14.02.2022г не било идентично с това от 25.05.2018г , а е съобразено с изтеклите вече срокове по чл.17 /отм/ от ЗУЗСО. Наличието на основанието по чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ за изменение на ПУП не е предмет на преценка на адм. орган. Преценката за издаване на акта по чл. 135 ал.3 от ЗУТ се изчерпва с установяване качеството на заявителя по чл. 131 ал.2 вр с ал.1 от ЗУТ и на осн чл. 134 ал.2 ЗУТ, и не включва преценка за съответствието на искането с всички други изисквания за изработване проект за изменение на действащ ПУП, тъй като това е предмет на друго последващо производство. Обосновават съображения, че производството за принудително

отчуждаване се открива /започва/ с обявлението по чл. 25 ал.1 от ЗОС, което в случая е от 1.02.2022г. При това положение към датата на започване на отчуждителното производство, срокът за започване на отчуждаването по чл. 17 /отм/ЗУЗСО вр с § 23 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО е бил изтекъл.Обявлението по чл. 25 ал.1 от ЗОС е публикувано след изтичане срока по чл. 17 /отм/ЗУЗСО вр с § 23 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО.

Ответникът по оспорването - Главният архитект на Столична община, в писмено становище и в с.з. чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юриск възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С влязло в сила съдебно решение № 417 от 25.01.2022г по адм.д. № 7199/ 2021 на АССГ е отхвърлена жалба на настоящите жалбоподатели срещу Заповед № РА 50-282/ 29.04.2021г на Главния архитект на Столична община с която се отказва на осн. чл.135 ал.3 от ЗУТ да разреши изработването на проект за ПУП –изменение на план за регулация на м. „К. вада“ за изместване на [улица] в участъка от о.т. 598 до о.т. 601 с цел: да не се отчуждава от имот 68134.1007.1144 по мотивирано предложение, внесено със заявление от 25.05.2018г.

В цитираното съдебно решение по адм.д. № 7199/ 2021г. на АССГ е прието, че петнадесетгодишния срок за започване на отчуждителната процедура предвиден в разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 1 ЗУЗСО, който се явява специален закон по отношение ЗУТ, що се касае до устройството и застрояването на територията на Столична община изтича на 28.01.2022г. Едва след изтичане на горния срок, и при липса на други пречки, би могло да възникне основание по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ. Към момента, вкл. и към датата на постановяване на съдебното решение срокът за провеждане на отчуждителните процедури не е изтекъл което обуславя извод за липса на основанието по чл. 134, ал. 2, т. 1 ЗУТ за изменение на действащия подробен устройствен план. При прилагането на чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ във връзка с чл. 208 от ЗУТ следва да се имат предвид и удължените срокове във връзка с чл. 208 от ЗУТ, дадени в чл. 17, ал. 1 от специалния закон ЗУЗСО. Прието е също така, че е налице обосновка и посочване на конкретни факти и аргументация даващи основание за отказ на поисканото изменение касаещо имота на жалбоподателите.

Със заявление от 14.02.2022г/л. 55/ е внесено мотивирано предложение от жалбоподателите с което са поискали на осн. чл.134 ал.2 т.1 от ЗУТ да се разреши изработването на проект за ПУП –изменение на план за регулация на м. „К. вада“ за изместване на [улица] в участъка от о.т. 598 до о.т. 601 с цел: да не се отчуждава от имот 68134.1007.1144. Заявлението е обосновано с изтеклите вече срокове по чл.17 /отм/ от ЗУЗСО и съдържа искане производството по отчуждаване, открито с обявление от 1.02.2022г да бъде спряно на осн. чл. 208 ал.2 от ЗУТ.

Няма спор, а и от представените документи за собственост и удостоверение за наследници се установява, че жалбоподателите са собственици на ПИ 68134.1007.1144.

По повод заявлението от 14.02.2022г е издадена и оспорената в настоящото производство Заповед № РА 50-248 от 15.03.2022г на Главния архитект на Столична община с която се отказва на осн. чл.135 ал.3 от ЗУТ да разреши изработването на

проект за ПУП –изменение на план за регулация на м. „К. вада“ за изместване на [улица] в участъка от о.т. 598 до о.т. 601 с цел: да не се отчуждава от имот 68134.1007.1144.

Жалбата е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лица, които са негови адресати и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок по чл. 215, ал. 4 ЗУТ.

Съдът като извърши служебно проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК, приема, че същият е издаден от компетентен административен орган - главният архитект на Столична община, като правомощията по чл. 135, ал. 3 ЗУТ вр с §1 ал.3 от ДР на ЗУТ- да разрешава или да отказва да се изработи проект за изменение на действащ подробен устройствен план, са му предоставени със Заповед № СОА21-РД09-455/ 22.03.2021г на Кмета на СО /т.1.27/ л. 288 от делото.

Спазена е формата по чл. 59 АПК, доколкото ЗУТ не установява изисквания, различни от посочените в тази разпоредба. Не се констатират и нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, при наличие на които актът следва да бъде отменен само на това основание.

Както се посочи със заявление от 14.02.2022г е внесено мотивирано предложение от жалбоподателите с което са поискали на осн. чл.134 ал.2 т.1 от ЗУТ да се разреши изработването на проект за ПУП –изменение на план за регулация на м. „К. вада“ за изместване на [улица] в участъка от о.т. 598 до о.т. 601 с цел: да не се отчуждава от имот 68134.1007.1144. Заявлението е обосновано с изтеклите вече на 28.01.2022г срокове по чл.17 /отм/ от ЗУЗСО и изложените в тази връзка мотиви в цитираното по -горе съдебно решение по адм д 7199 / 2021г на АССГ. Заявлението от 14.02.2022г се основава на новонастъпил правнорелевантен факт, а именно изтеклите вече на 28.01.2022г срокове по чл.17 /отм/ от ЗУЗСО , поради което и няма как да е идентично с това от 25.05.2018г. Действително с него се цели сходен резултат относно исканата промяна, но то се базира на новонастъпили факти, които следва да се съобразят, обсъдят и подведат под съответната правна норма. Правната и фактическа обстановка не е идентична с тази на която се основава заявлението от 25.05.2018г по което има влязъл в сила отказ. Налице са новонастъпили факти, които следва да се обсъдят , Главният архитект е разгледал заявлението от 14.02.2022г и изрично е изложил доводи на л.3 от заповедта, че не е налице основанието по чл. 134 ал.2 т.1 от ЗУТ, тъй като производството по отчуждаване на процесния ПИ 68134.1007.1144 е започнало /инициирано/ с изпращане на 18.11.2021г на възлагателното писмо на осн чл. 22 ал.3 от ЗОС. В обобщение е приел, че предвид факта, че възлагателното писмо е изпратено на 18.11.2021г , процедурата по отчуждаване е започнала преди изтичане на срока по § 23 ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО вр с чл. 17 ал.1 т.1 /отм/ ЗУЗСО, поради което и не е налице основанието по чл. 134, ал.2 т.1 ЗУТ.

Главният архитект е достигнал до същия краен извод /както при предходното произнасяне по заявлението от 25.05.2018г/ относно фактическия състав на заявеното право, като е обсъдил новонастъпилите факти- твърдения за изтекъл срок за започване на отчуждителното производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 134, ал. 2, т. 1 ЗУТ, влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, и когато в съответния срок по чл. 208 не е започнала процедурата за отчуждаване.

В конкретният случай имотът на жалбоподателите попада в обхвата на

регулационен план, одобрен с Решение № 45 по протокол 24/ 30.03.2001г на СОС и Решение № 147 по протокол № 40/ 18.07.2002 на СОС за поправка на ОФГ. Не се спори, че този план е влязъл в сила по отношение на процесния имот. Искането на жалбоподателите за разрешаване изработване на проект за изменение на регулационния план е мотивирано с това, че е изтекъл срока по § 23 ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО вр с чл. 17 ал.1 т.1 /отм/ ЗУЗСО, на 28.01.2022г за провеждане на отчуждителните процедури по отношение на техния имот - основанието по чл. 134, ал. 2, т. 1 ЗУТ. Съгласно чл. 208 ЗУТ, срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 - публична собственост на държавата и общините, а за имоти, предвидени за озеленени площи по чл. 61, ал. 4 - петнадесет години от влизане в сила на плановете. След изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл. 134, ал. 2, т. 1.

Нормата на чл. 208 от ЗУТ има действие занапред и важи само за плановете, одобрени по реда на ЗУТ. Същата не е приложима към заварените планове, изготвени по реда на Закона за териториално и селищно устройство (отм.), какъвто се явява планът, одобрен с Решение № 45 по протокол 24/ 30.03.2001г на СОС. Липсва преходна норма, която да урежда важимостта на тези срокове и по отношение на плановете, които са влезли в сила преди приемане на ЗУТ. Такава норма е предвидена с § 70 от ПЗР на ЗИДЗУТ (ДВ, бр. 61 от 27 юли 2007 г., в сила от 27 юли 2007 г.). С тази норма се предвижда приложимостта на сроковете по чл. 208 от ЗУТ към "действащите към датата на влизане в сила на закона подробни устройствени планове, за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост". Този срок тече от 31.03.2001 г., тоест влизане на ЗУТ в сила. До приемането на тази разпоредба собствениците на имоти, предвидени за отчуждаване, не са имали правата по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ. /В този смисъл Р № 13802 от 12.11.2018г по адм д 6185/ 2018г на ВАС/

С влизане в сила на Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ЗУЗСО) в чл. 17, ал. 1 от същия са предвидени срокове за започване на отчуждителни процедури за територията на СО. Съгласно чл. 17, ал. 2 от ЗУЗСО, тези срокове по ал. 1 започват да текат от влизането в сила на ЗУЗСО - 28.01.2007 г. В закона не се прави разлика между заварените планове по ЗУТ, по които срокът по чл. 208 от ЗУТ е изтекъл и по които същият не е изтекъл, а още по - малко за планове по З. (отм.), за които такъв срок не е предвиден. Въпросът не е уреден в преходна норма, поради което същият е приложим по отношение на всички действащи към момента на влизане в сила на ЗУЗСО планове, по които се предвижда отчуждаване на имоти за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост. Тъй като ЗУЗСО е специален по отношение на ЗУТ, за територията на СО разпоредбите на първия представляват приложимата правна норма. Специфичните правила и нормативи за устройството и застрояването на територията на Столичната община, се регламентират и от разпоредбите на Закона за устройството и застрояването на Столична община /ЗУЗСО/, който в § 23 от ЗИД на ЗУЗСО посочва, че сроковете по отменения чл. 17 за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти –

публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община по отношение на подробни устройствени планове, влезли в сила до влизането в сила на Закона за устройството и застрояването на Столичната община, текат от влизането в сила на закона – 28 януари 2007 г. Тази норма с процесуален характер се прилага спрямо срокове, които не са изтекли към момента на влизане в сила на ЗУЗСО - 28.01.2007 г. С приемането на ЗУЗСО не се поставя нов такъв срок. Целта на разпоредбата на чл. 17 от ЗУЗСО е да се приложи спрямо заварени правоотношения, по които сроковете за отчуждителна процедура по чл. 208 от ЗУТ не са изтекли, а чл. 17 от ЗУЗСО само ги удължава. /Виж Р № 13406 от 09.12.2015 Г. по адм.д № 7069/2015 Г., II отд на ВАС в този см. Решение № 17044 от 22.12.2011 г. по адм. д. № 12070/2011 г., II отд. на ВАС и др. /. Съгласно чл. 17 ал.1 т.1 от ЗУЗСО сроковете за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти - публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община за обекти на техническата инфраструктура - за първостепенна улична мрежа, за метрополитена, за трамвайни и железопътни линии, за обекти на зелената система и за съоръжения за третиране на отпадъци - 15 години; В случая част от имота на жалбоподателите попада в улична регулация, предвидена за транспортна техническа инфраструктура. Във влязлото в сила съдебно решение по адм д № 9322/2019г на АССГ /л. 101 и сл от делото/въз основа на заключение на вещо лице е прието, че процесната ул „Е. С.“ в която попада част от имота е част от първостепенна улична мрежа. Следователно в конкретният случай петнадесетгодишния срок за започване на отчуждителната процедура предвиден в разпоредбата на чл. 17, ал. 1, т. 1 ЗУЗСО, който се явява специален закон по отношение ЗУТ, що се касае до устройството и застрояването на територията на Столична община е изтекъл на 28.01.2022г.

След изтичане на горния срок, и при липса на други пречки, би могло да възникне основание по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ.

Заявлението за разрешаване изработване проект за изменение на плана за регулация е от 14.02.2022г. Ответникът твърди обаче, че отчуждително производство е започнало преди изтичане срока на 28.01.2022г, а именно с изпращането на възлагателното писмо на 18.11.2021г. Тоест, основният спор се свежда до разрешаване на въпроса кога се приема, че започва отчуждителното производство - с изпращане на възлагателното писмо /в случая на 18.11.2021г / или с обявлението по чл. 25 ал.1 от ЗОС / в случая от 1.02.2022г./

Според настоящият съдебен състав и съдебната практика, и предвид, че в ЗОС няма специална разпоредба, упоменаваща от кой момент се счита започнало отчуждителното производство, то приложим е чл. 25 ал.3 от АПК според който извън предвидените в ал. 1 и 2 случаи, датата на започване на производството по инициатива на компетентния да издаде акта административен орган, е датата на извършване на първото процесуално действие по него. В отчуждителната процедура първото действие е изпращането на възлагателното писмо /чл. 22 ал.3 от ЗОС/. Отчуждителното производство е започнало с възлагане на оценката- 18.11.2021г. /л. 52 от делото/. Следователно процедурата по отчуждаване е започнала преди изтичане срока по чл. 17 /отм/ЗУЗСО вр с § 23 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО на 28.01.2022г. Към 18.11.2021г когато е изпратено възлагателното писмо, срокът за започване

на отчуждителната процедура не е бил изтекъл. Към датата на започване на производството /възлагане на оценката с писмо № СОА 21-ТД26-13868 от 18.11.2021г на кмета на СО/, срокът за започване на отчуждителното производство не е изтекъл. Отчуждителното производство е започнало преди подаване на заявлението на 14.02.2022г и в законоустановения срок по чл. 17 /отм/ЗУЗСО вр с § 23 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО. Всичко това обуславя извод за липса на основанието по чл. 134, ал. 2, т. 1 ЗУТ за изменение на действащия подробен устройствен план. В случая са налице данни, че е започнала отчуждителна процедура в законоустановения срок по отношение на процесния имот, поради което не са изпълнени предпоставките за изменение на ПУП - ПР по отношение на имота на основание чл. 134, ал. 2, т. 1 ЗУТ. Отчуждителната процедура е започнала, което обуславя извод за липса на основанието по чл. 134, ал. 2, т. 1 ЗУТ за изменение на действащия ПУП. При наличието на започнала отчуждителна процедура в законоустановения срок, адм орган правилно е приел че не е налице основание за изменение на ПУП. Тук е мястото да се отбележи и както съдът е посочил в определението си от 16.09.2022г , налице е РЕШЕНИЕ № 10 ОТ 26 Ю. 2022 Г. ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 21 от 2021 г с което се обявява за противоконституционен § 23 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройството и застрояването на Столичната община (обн., ДВ, бр. 31 от 10.04.2018 г.), което важи единствено занапред. Към датата на постановяване на решението на КС, отчуждителното производство е започнало, а и срокът по § 23 ал.1 от ПЗР на ЗИД на ЗУЗСО вече е изтекъл.

Тези изводи са достатъчни жалбата като неоснователна да бъде отхвърлена, поради което е безпредметно обсъждането на останалите наведени доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, които по същество съдът намира за основателни, а именно, че се касае за предварителната процедура по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ в която се извършва преценка за съответствие на разработката с правилата и нормативите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв има, а не с конкретните изисквания по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, послужили като основание за издаване на окончателната заповед за одобряване или за отказ от изменение на ПУП.

По изложените съображения, съдът намира, че правилно е приложен материалния закон по отношение оспорения акт. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, жалбоподателите следва да заплатят на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно 143 ал.3 АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. П. В., Р. П. В. и М. Б. В., срещу Заповед № РА 50-248 от 15.03.2022г на Главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА М. П. В., Р. П. В. и М. Б. В. да заплатят на Столична община сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: